

V Praze dne 2. června 2009

Upřesnění podmínek pro podporu z programu Zelená úsporám

1. Dílčí zateplení (A.2) – možnost uznání jednoho opatření provedeného v minulosti

Pokud vlastník rodinného nebo bytového domu, který žádá o podporu na dílčí zateplení budovy podle pravidel v podoblasti podpory A.2, již v minulosti provedl některé z nabízených opatření vedoucí k úsporám tepla na vytápění – ať už částečně, nebo v plném rozsahu – může mu být toto uznáno jako jedno ze tří (resp. jedno ze dvou při současné výměně hlavního zdroje tepla na vytápění objektu) za těchto podmínek:

- žadatel dokončí realizaci opatření do plného rozsahu, pokud tak již nebylo učiněno (např. výměna všech oken a vnějších dveří, nebo zateplení všech ploch fasády)
- žadatel je schopen doložit realizaci opatření fakturou a dokladem o jejím proplacení
- opatření splňuje energetické požadavky podle programu (tedy všechny části dosahují doporučené hodnoty U podle ČSN 7305 40 uvedené u jednotlivých opatření)
- požadavek na snížení hodnoty měrné potřeby tepla na vytápění o 20 % se vztahuje na stav před realizací opatření dokončených po 1.4.2009 (tedy bez opatření dokončeného v minulosti)
- více než jedno opatření dokončené před 1.4.2009 se pro výběr minimálního požadovaného počtu nabízených opatření nezapočítává

Pozn. Pokud vlastník rodinného nebo bytového domu žádá o podporu na komplexní zateplení budovy podle pravidel v podoblasti podpory A.1, opatření vedoucí k úsporám tepla na vytápění provedená v minulosti mu automaticky pomáhají dosáhnout požadované měrné potřeby tepla na vytápění budovy. Požadavek na snížení hodnoty měrné potřeby tepla na vytápění o 40 % se však vztahuje na stav před realizací opatření dokončených po 1.4.2009.

2. Komplexní a dílčí zateplení (A.1 a A.2) – způsob výpočtu energetických parametrů

Pro doložení hodnot měrné potřeby tepla na vytápění a součinitele prostupu tepla danou částí obálky budovy se použije metoda výpočtu a okrajové podmínky podle TNI 730329 (rodinné domy) a TNI 730330 (bytové domy), které upřesňují a jsou v souladu s ČSN EN ISO 13790.

3. Komplexní a dílčí zateplení (A.1 a A.2) – postup při současném zateplení a provedení přístavby nebo nástavby budovy

Pokud vlastník rodinného a bytového domu budovu vedle jejího zateplení zároveň rozšiřuje o přístavbu nebo nástavbu, vztahují se měrné potřeby tepla na vytápění a výše dotace k podlahové ploše následujícím způsobem:

- hodnota měrné potřeby tepla na vytápění před realizací opatření se počítá na podlahovou plochu budovy původního tvaru
- hodnota měrné potřeby tepla na vytápění po realizaci opatření se počítá na podlahovou plochu budovy včetně přístavby nebo nástavby
- výše dotace se určí na podlahovou plochu budovy včetně přístavby nebo nástavby, nejvýše však na 1,5násobek podlahové plochy budovy původního tvaru

Pokud vlastník domu realizuje samostatnou přístavbu, může při dosažení pasivního standardu žádat o dotaci z oblasti podpory B. Pokud v tomto případě zároveň žádá dotaci na zateplení původní budovy, podlahová plocha přístavby, ani její potřeba tepla na vytápění se nezapočítává do výpočtů pro podporu z oblasti A.

4. Dílčí zateplení (A.2) – upřesnění podmínek pro uznání výměny hlavního zdroje tepla na vytápění objektu při výběru pouze dvou opatření

U dílčího zateplení (A.2) je umožněn výběr pouze dvou opatření v případě, kdy žadatel společně s nimi mění hlavní zdroj na vytápění zateplované budovy (za nový, poprvé do provozu uváděný). Toto pravidlo neplatí při instalaci zdrojů na tuhá fosilní paliva (vč. kombinovaných), kapalná fosilní paliva a elektrického vytápění.

5. Instalace zdrojů na biomasu a tepelných čerpadel (C.1 a C.2)

Podpora se poskytuje na zařízení, které jsou hlavním zdrojem tepla na vytápění objektu.

Splnění mezních hodnot emisních koncentrací a minimální účinnosti se u zdrojů na biomasu ověřuje přímou metodou v souladu s platnými normami vztahujícími se k příslušnému zdroji (ČSN EN303-5, ČSN EN 13-229, nebo ČSN EN 13-240).

6. Instalace solárních kolektorů (C.3)

Výpočet energetických zisků solárních kolektorů se řídí metodikou zveřejněnou Státním fondem životního prostředí (Matuška, 2009). Tato metodika je Technickou normalizační komisí doporučena k budoucímu vydání ve formě technické normalizační informace.